

ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'

שבא נבנשו בא אפייל לא רשות נמי אמי' קראט
רו המ שמעו מא מילר וגינו רוחה בבל
אשא או לא: טומאה חומרה טומאה
ת' תונגה רורה לא לער רוחה בבל
ת' טומאה נון אין כל אלול; שפדר
של גבלת העץ באור טמא דעדין
אפייל ללב כל השם
וחויפם ורב' ברודא דוטשה מפרוש
ונתן דובש ומורתה שכא הא בעז

רְבָא אמר לא נצרכה אַל
רֹובֵע עַצּוֹמֹת. וְשִׁיִּיחַ
עַלְסָד וְלִצְוּמָה נְקֻמָּת
קָבָב הַלְּגָם לְלִצְוּמָה לְהַעֲפָה

אאר שכב יורה כעם
או עליה א"ר יוסי לא
אין עליון קויט בשיר
בממן מנהל על כלו
אמר רבי יוחנן לא
שלא נתקשו אברון
נתקשו אברון
נזכרה: אלא לרוב
זין בחן וובע עצמות:
ות נצל שלחה ואותו נצל
מושול שהறיח היכי
דרידיה הווא כי קרש
דרידיה הוא אף על גב
ויה בסתמא או קרש
למא כיוזו וניעו הווא
בבה ש נצל בחרמה
קלח עד לכבל שפער
ומורה עד לכבל Mai
המוחודו באור טמא
עד לכבל Af'i בחרמה
בתוך דאסרוות בחרמה
עperf רtanן חיל הנזוק
הויפם והצפירות
ב..."

1

**בצל שיסח עליו צב כלמי
ללה כ"ס(ט): צלי אמר ר"מ
לא נכלכה אלה גנפלו.**

^ט אמר ר' יוסי אמרו יוסי שתק תורה מה נזכrica אלא למתה וערין אמר על אברך לא כל שכן אלא ^ט בוגדין רבא נמי בפנימיו בוגדין דמי אמר ^ט בוגדין ולרוב מניינו שעיל כוית מת ועל קרש ^ט בשר המת שקרש דמי אלימה לדלא דידען מאוי הי אל לא דידען דלא קרש אמר ר' יוסי מוהל הויא לא קרש ^ט בעא מיניה אבוי מנט צל דארת מארם אכבי דלמא לא שנא היניחה רוחה עד לר' גדור ומונמא אל לא למ"ד טומאה ^ט איכא למיימר תא שמעון בחמה טהור וא"ס ^ט נמי אימת ממוחה להר כיוון דעתך מהות להר טהור ^ט חוץ מדבש

ועדיין י"ח יקמר על נ"ל נ"ל מנו מגנה. ו'
ומ"ע' ס"ה עליו כוית' נ"ל על מ"מ קויל
דען מה מגנה כי ס"ה דוחמר ר' יוחא
ובס"מ חולין קרי. ו'ג' צבפל ס"ה נתקצת
ר' בא חמונאי י"ח' ק"ל נ"ל יולו ברכ'.

מסורת הש"ט

הגהות מהר"ב רנסבורג

לעוזי רשי
רישיון קריינ"ש
ברישמיין חלום-דבש

דידיה ודאי אין נצל לב
אווי לאדם בחמתה טהור
ההור. משנה היה פ"ה דז'ו
יו' יוחנן מאיזיפים שמוציא

**איזהו מות שיש לו רקב.
מגלה עלייו: שנKen
נבי רצפה של אבנים. סחי
מי הום צליק גווע צל מם: נCKER**

ת"ר איזחו מות שיש לו רקב מות שנקבר וום בארון של שיש או על גבי רצפה של ננים וזה מות שיש לו רקב נCKER בכסותו או על גבי רצפה של לבנים וזה מות שאין לו רקב אמר עולא ^א אין רקב אלא הבא מן הבשר ומון הנגידים ומון העצמות תחביבה רבא לעולא רקב הבא מן הבשר חור הא מן העצם טמא ואע"ג דליך בא בשאר ולעכחות בלא גוים אמר רב ^ב שמואל באבא ^ג ר' יוחנן ^ד שני מותים ש侃רן וה עטנו גלגולין וזה מהטיב ^ה רב נתן רקב מאוב נמי מותים טמא אמר רבא ש侃רנו יה זני עצמו וזה בפני עצמו והרכיבו ועמדו מלא הרווד רקב אמר רבה בר בר מה ^ו ר' יוחנן ^ז גנו שערו ו侃רנו עמו נעשה גלגולין ^ט תנתן החט ^ט כל שבמת טמא חוץ מן שניים והשער והצפון ובשעת חבורן ^ט תל טמאין ^ט בעי חוקה שערו העומד ללה כוון העומד לינו ^ט בגנו דמי או דלאה השטא הדא הוא מוחברין וניפשות לה מודרך בר חנה טענמא משום בגנו הוא לא גנו לא כי אמר גנו הרי זה גלגולים לא גנו ימיביעי ח בעי ר' רימיה רקב הבא מן העקב מהו גמרין רקב הבא מכולה מות אבל דאי עקב לא או דלאה לא שנא ^ט דתני נתן ברבי אוושעיא רקב הבא משני מותים מא ואס"ד הבא מן העקב לא זיל הכא מא דרך עקב קאתי והכא דלאה דרך קב קאתי ^ט אי דארקיב כולה מות וקאי דעקב הכא נמי אלא הכא בגין דארקיב ר' אבר וקאי דעקב מאי תיקו בעי ר' רימיה עובר במעי אשה הוי גלגולים או כי כוון ^ט דאמר מרד עוכבר ייך אמו הליך פה הוא ולא הוי גלגולין או דלאה כוון צופו ^ט לנצח מפרש פריש מינה ואת"ל כבר דסופה ^ט יצאת מפרש פריש מינה שכבת

מִלְּגָד [מִלְּוֹא] לְקַבֵּץ
סְלָמָךְ עַל פַּי כּוֹלֶן
לְרַב נְמַן כֵּר הַזְּעַמִּיל
כְּגָון דַּלְּקָעִינִית כֵּד לְנַכְּל
לְרַחֲם עַקְבָּה בַּלְּגָד וְקַיִם
כְּגָון דְּלָמִיד מִכְּל גּוֹן
הַזְּהָרָה לְנַמְּתָה גַּם צָנָה:

לעומת דילמהין דכל גו נגנביין דילם קה ייס קה מיעשין ליה קה אלס יט צ ע קבוצו צל אלס כט זו חווית: לר' ט למלה זמן צו זונז'ו וולס מה ומתי לדע ען צו זיינע סלום להקזנ' חד ג' גמילי יקז: עופר

דמתה הצל ביכח דתמי מין עזק נולדים קומינטשן נן מי מהלעין כי גומיי דקון
ויראשוון גבב עזמו לדלקען מהל ליש מאה ווילס מילא קומינטשן

(ט) נס כ: מוספטה דתנות פ"ג, ב: ע"י תוכ' נס כ: ד"ב למשוער. נס כ: נ"ז אמן, ז: נס נס. נס כ: ה' ג' פ"ג מ' ג'. נס כ: נס לאדרין, י: ז' ק' מ. טולין, ט. מורה, ג' ג'. נס כ: נ"ז דודא, ח: צמץ ג' ג' ג' ט' ובער גנגולו[ן].

הנחות ה"ח

גָּלוֹן הַשׁ"ס

הנחות מהר"ב
רנשברג

1. ק"ל במלומן ממלוכו
2. רק' מגנו.
3. ק"ל שכם כבנימר מסכת
4. ק"ל שכם שמעון
5. ק"ל פ"י וגמ.
6. ק"ל מ"ז רצפתה מטבחו
7. למת' בגשו טו.
8. ק"ל שפטם מודע.
9. נילסם הרכבתה צ"ו ומייסד
10. נילסם הרכבתה גם תונכש
שנתנו. ק"ל ע"כ.

פ' חרוא
 איזוotta בות שיש לו רקב.
 שלחה הורה מעיר (וקבו
 ביהו) (זרק) גוף מטמא
 מטהל קבר אחרון של
 שש, טלית כל נערוב רוכין
 או רוך בערוף. אבל נא נקיד
 בכבודו או נארין על עז
 ואל לע כי רצח של
 (אנבלן) (אנבלנס) אין זו
 רין ריך: אין רק לאלא
 האן מן הבשר ומן תירין
 ומון העצמות כובלן צירז
 שריהה דרכך: חון מן
 תחטב האם עלי' לילכיא
 בשר ותנשווין דוד אראכיא
 דהה' קן הבשר לרבותהו
 דען דהה' עמל צמיחת
 וגידין אדא'ס' הילל ציל
 הבשר וכו' הצעם טהור
 והנאה היינקן ענד אראכיא
 לדב' לאשדר עטמות בא' דינ'.